

***Richtlijnen ruiter- en menpaden basisonderhoud Utrechtse Heuvelrug**

*In de samenwerkingsovereenkomst staat deze titel opgenomen. Het gaat echter niet om harde eisen maar om wensen en richtsnoeren

Onderstaande punten kunnen worden gezien als ondersteunende richtlijn voor het beheer en onderhoud van de paardenpaden die onderdeel zijn van het Ruitervignet Utrechtse Heuvelrug. Hierbij zijn onderstaande richtsnoeren alleen van toepassing als de desbetreffende grondeigenaar deze type paardenpaden en eventuele aanvullende ondersteunende infrastructuur (zoals afsluitvoorzieningen) daadwerkelijk bezitten.

Het daadwerkelijke beheer en onderhoud dat uitgevoerd dient te worden om de paardenpaden goed begaanbaar en berijdbaar te houden is altijd locatie specifiek en hangt af van het natuurtype en terreinomstandigheden waarin het paardenpad ligt, waardoor dit per natuurgebied en/of pad kan verschillen. Plaatselijke en klimatologische omstandigheden (bijvoorbeeld ligging op een helling of de steeds vaker voorkomende stortbuien) kunnen ertoe leiden dat een pad modderig of extreem mul wordt, dit is dan niet te voorkomen.

Uitgangspunt hierbij is dat de grondeigenaar, indien deze niet kiest om het beheer en onderhoud gezamenlijk uit te besteden via Stichting Nationaal Park Utrechtse Heuvelrug, zelf zorg draagt dat de paardenpaden goed begaanbaar en berijdbaar zijn.

Breedte per type pad en hoogte

Ruiterpad (voor ruiters):

- Minimaal 1 meter breed
- Eventuele nodige passeerplekken van minimaal 175 centimeter
- Op de plek van de passeerplek moet het pad 2,75 meter zijn

Menpad (voor menners):

- Minimaal 2 meter breed
- Eventuele nodige passeerplekken van 3,5 meter
- Op de plek van de passeerplek moet het pad 3,5 meter zijn

Paardenpad (voor ruiters en menners):

- Minimaal 160 centimeter breed (autobreedte)
- Eventuele nodige passeerplekken van 175 centimeter
- Op de plek van de passeerplek moet het pad 3,5 meter zijn

Naast de paden moet bij voorkeur een obstakelvrije zone zijn van 0,5 meter, ook om dichtgroeien te voorkomen.

Van alle paden moet de doorrijhoogte 3 meter zijn. Met andere woorden 3 meter boven het pad moet obstakelvrij zijn (= takvrije doorgang).

Ondergrond

- Niet extreem hard of erg mul.
- Bij voorkeur geen sintels of grind als deklaag.
- Geen grovere facties meng-granulaat, geen puin en stenen.
- Het pad is zo egaal mogelijk en bevat zo min mogelijk obstakels als kuilen en stronken. (Blootliggende) boomwortels maken onderdeel van de natuurlijke omgeving. Op paden waar dit het geval is dienen ruiters hier rekening mee te houden.
- Erosie wordt zoveel mogelijk voorkomen, echter door stortbuien (die door klimaatverandering steeds vaker te zien zijn) valt dat niet altijd te voorkomen. Erosie wordt voorkomen door bijvoorbeeld afwateringspalen in het pad te plaatsen of watergaten aan te leggen.
- Bij een verbindingroute is het gebruik van een berm wenselijk om rijden over het asfalt te vermijden.
- Slepen helpt tegen humusvorming.
- Waar noodzakelijk worden watergaten naast het pad aangebracht om de omvang van natte en modderige plekken te beperken. Deze watergaten moeten open gehouden worden.
- Zo min mogelijk takken en bladeren op het pad.

Overig

- Bebording moet in orde zijn: toegangsborden incl. verwijzing vignetgebied moeten op de juiste plek aanwezig zijn, zichtbaar en leesbaar zijn.
- Afsluitvoorzieningen: mensluizen, carterbrekers en slagbomen.
- Mensluizen en carterbrekers moeten gecontroleerd en onderhouden worden. Er moet voorkomen worden dat de grond op deze plekken uitslijt zodat de carterbrekers en mensluizen hoger komen te liggen. Dan loopt de menwagen er op vast.
- Bij slagbomen moet gecontroleerd worden of ruiters en menners hier nog vrij langs kunnen rijden, zonder hinder van dichte begroeiing.

